

**EUROOPPA-VALMISTELUKUNNAN PUHEENJOHTAJAN
VALÉRY GISCARD D’ESTAINGIN PUHE**

**NUORTEN EUROOPPA-VALMISTELUKUNNAN
AVAJAISISTUNNOSSA**

Brysselissä 10. heinäkuuta 2002

**Arvoisa nuorten Eurooppa-valmistelukunnan puheenjohtaja,
arvoisa komission jäsen**

Hyvät nuorten Eurooppa-valmistelukunnan jäsenet,

**Eurooppa-valmistelukunnan puheenjohtajana minulla on kunnia
avata nuorten valmistelukunnan istunto.**

**Eurooppa-valmistelukunnan avajaisistunnossa 28. helmikuuta
ehdotin, että kutsuttaisiin koolle nuorten Eurooppa-valmistelukunta,
joka pitäisi istunnon, joka olisi samanlainen kuin
valmistelukuntamme istunnot.**

Tämä valmistelukunta on koolla tänään.

Miksi tällainen nuorten valmistelukunta?

Olemme saaneet tehtäväksemme tehdä ehdotuksen siitä, miten Eurooppaa olisi rakennettava tulevaisuudessa. Olemme tietoisia siitä, että rakennamme sitä ennen kaikkea teitä varten.

Te olette Euroopan tulevaisuus.

Niinpä meistä on välttämätöntä koota yhteen vuoden 2020 eurooppalaisten toimijoiden mielipiteitä ja kuulla heidän ajatuksiaan.

Eurooppa kuuluu teille. Te tulette asumaan siinä ja työskentelemään siinä. Te teette siitä elävän ja varmasti myös kehitätte sitä edelleen.

Tämä tulevaisuuden Eurooppa on erilainen kuin se, jonka me olemme kokeneet ja millaiseksi sen alunperin kuvittelimme.

Se on jatkoa alkuperäiselle hankkeelle, joka oli hyvin uskalias ja rohkea, jos ajatellaan olosuhteita, joissa se käynnistettiin, mutta sen on myös mukauduttava uusiin tilanteisiin.

1950-luvulla hankkeen tarkoituksena oli turvata rauha ja sovinto maanosassamme. Siihen kuului myös yhteismarkkinoiden luominen silloin hyvinkin vallitsevia kaupan esteitä poistamalla. Näiden yhteismarkkinoiden oli tarkoitus olla yksi virstanpylväs matkalla kohti Euroopan asteittaista yhdentymistä.

Näistä ajoista on jo kauan. Mutta ehkä vain vähän matkaa taaksepäin – yhden tai kahden sukupolven verran – löytyy niitä, joiden on vaikea uskoa todeksi sitä, että olette täällä koolla tänään. Tällä tarkoitan perheenjäseniänne, jotka ovat kokeneet vanhan Euroopan koettelemukset. He ovat olleet todistamassa niitä, ja usein he ovat olleet niiden uhreja.

Viidessäkymmenessä vuodessa kuljettu matka on ihmeellinen!

Ajatus Euroopan sisäisestä sodasta, joka täyttää historiankirjat ja hautausmaat, on kitketty kokonaan pois.

Rauha ja sovinto on juurrutettu Eurooppaan.

Te olette todistamassa sitä, joten voitte osoittaa sille suosiotanne!

Euroopalla on yleisen äänioikeuden perusteella valittu parlamentti, joka toimii tänään isäntänä; sillä on komissio, jonka tehtävänä on ilmentää Euroopan yhteistä etua; ja sillä on neuvosto,

jossa valtion- ja hallitusten päämiehet kokoontuvat säännöllisesti vahvistamaan suuret poliittiset suuntaviivat.

Lisäksi suurimmalla osalla eurooppalaisista on tammikuun 1. päivästä lähtien ollut käytössään yhteinen raha, jota teilläkin on taskuissanne – mielestänne tosin varmaan liian vähän.

Kaikki tämä vaikuttaa hyvältä.

Miksi siis pitäisi mennä pidemmälle?

Koska Eurooppa on muuttunut.

Ja koska myös maailma on muuttunut.

Eurooppa on laajentunut.

Lähdimme liikkeelle pienenä läntisessä Euroopassa sijaitsevien perustajavaltioiden joukkona, jota edustavat nuoret valmistelukunnan jäsenet ovat läsnä tässä istuntosalissa.

Tuo ydinjoukko on vaiheittain laajentunut kuudesta valtiosta viiteentoista.

Vuonna 1990 tapahtuneen Neuvostoliiton imperiumin romahtamisen ansiosta siirryimme sitten uuteen aikakauteen, jolloin Euroopan yhdistyminen vihdoinkin tuli mahdolliseksi!

Valmistelukuntaamme kuuluu edustajia kaikista jäsenvaltioista ja kaikista ehdokasvaltioista.

Se on ainoa Euroopan unionin elin, jossa he työskentelevät yhdessä.

Otamme heidät avosylin vastaan, ja siksi pyydän osoittamaan heille suosiota!

Laajentunut Euroopan unioni, jossa on lähes 500 miljoonaa asukasta, on planeettamme kolmanneksi suurin ihmisyyhteisö Kiinan ja Intian jälkeen.

Se on myös hyvin moninainen yhteisö lukuisine kielineen, kulttuureineen, elämäntapoineen, lainsäädäntöineen sekä – ainakin aluksi – taloudellisen kehityksen tasoineen.

Kenenkään ei pidä aliarvioida sitä, kuinka suuri haaste on organisoida demokraattisesti ja kestäväällä tavalla – ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historiassa – yli 25 valtion unioni, jonka jokaisella valtiolla on oma historiallinen identiteettinsä.

Tämän suuren yhteisön toimielimiä ja toimintavälineitä, joihin entistä suuremman lukumäärän vaikutus kohdistuu täydellä voimallaan, on mukautettava, jotta niistä tulisi ymmärrettävämpiä, tehokkaampia ja demokraattisempia.

Tämä on valmistelukuntamme ensimmäinen tehtävä.

*

*

*

Mutta myös maailma on muuttunut!

Viestinnän reaaliaikaistumisen, liikkumisen nopeuden ja lisääntyneiden yhteyksien mukanaan tuoma globaalistuminen vaikuttaa voimakkaasti elämäntapaamme, toimintamme sijoittumiseen, kulttuuriimme ja yhteiskuntaamme. Se ohjaa meitä kankeaan yhdenmukaistettuun ajatteluun. Rajoja kaataessaan se luo sekä mahdollisuuksia että riskejä.

Haluan mainita kaksi esimerkkiä:

Mahdollisuuksiin kuuluu se, että viime maaliskuussa saatoin matkustaa välilaskuttomalla reittilennolla Shanghaihin käyttäen eurooppalaisvalmisteista lentokonetta. Se olisi ollut mahdotonta kolmekymmentä vuotta sitten, sillä yksikään Euroopan maa, edes suurin niistä, ei olisi yksin pystynyt valmistamaan sitä.

Riskeihin puolestaan kuuluvat jokapäiväinen rajojen yli ulottuva rikollisuus ja mafiaverkostot, jotka salakuljettavat naisia, lapsia ja laittomia maahanmuuttajia, joille myydään paratiisia. Tämän rikollisuuden torjuminen on mahdotonta, jos poliisi- ja oikeuslaitoksen toiminta päättyy valtion rajalle.

Millä tavoin Eurooppa voi saada äänensä kuuluviin, välittää oman viestinsä ja puolustaa omia etujaan tässä maailmassa, joka yhä enenevässä määrin jäsentyy maanosittain?

Ei ainakaan toimimalla hajaantuneena.

Jos Eurooppa haluaa välittää viestiään, levittää kokemuksiaan vapaudesta ja suvaitsevaisuudesta ja jakaa solidaarisuuttaan muiden kanssa, se on mahdollista vain, jos se ilmaisee itseään yhdellä äänellä kansainvälisillä foorumeilla.

Miten Euroopan asema maailmassa olisi sitten organisoitava?

Se on valmistelukuntamme toinen tehtävä.

*

*

*

Tässä on Eurooppa-valmistelukunnan työn tarkoitus, ja siksi me tarvitsemme teitä.

Te olette täällä valaisemassa meitä.

Tarvitsemme teidän mielikuvitustanne ja ajattelun vapauttanne.

Kuten runoilija Pierre de Ronsard sanoi: "Le vrai trésor de l'homme est la verte jeunesse" (Ihmisen todellinen aarre on kukkein nuoruus).

Teillä on täysi valta päättää omasta työskentelystänne.

Ainoina sääntöinä ovat ilmaisun vapaus ja suvaitsevaisuus.

Valmistelukunnan jäsenet, jotka ovat teidät nimenneet, ovat halunneet, että olisitte kansalliselta alkuperältänne, kieleltänne sekä ammattikokemukseltanne mahdollisimman moninaisia. Monet teistä

ovat opiskelijoita, kun taas toiset toimivat työelämässä esimerkiksi käsityöläisinä, toimihenkilöinä tai kasvattajina.

He ovat halunneet, että tulisitte suoraan ruohonjuuritasolta, jotta viestinne olisi aito. He ovat määrittäneet ikärajat, 18–25 vuotta, jotta kaikki olisivat samassa asemassa.

Mukana on hieman enemmän nuoria naisia kuin nuoria miehiä, ja tämä on mielestäni erittäin hyvä asia.

Odotamme teidän selvittävän meille henkilökohtaista vakaumustanne – sitä, mitä mielessänne liikkuu tai mitä kannatte sydämessänne. Emme siis odota, että toistaisitte perinteisiä iskulauseita.

Mitä te odotatte Euroopalta?

Miten Eurooppa olisi teidän mielestänne organisoitava? Millainen rooli pitäisi olla unionilla, jäsenvaltioilla ja alueellisilla yhteisöillä?

Mitkä ovat vikoja, jotka olisi korjattava, ja mitä virheitä olisi vältettävä?

Mikä tulisi olla Euroopan asema maailmassa?

Olisiko Euroopalla oltava mahdollisuudet puolustaa itse itseään?

Kertokaa meille, mitä odotatte valmistelukunnalta, ja antakaa meille neuvoja siitä, miten voimme kehittää sitä.

Valmistelukunnan avajaisistunnossa kehotin valmistelukunnan jäseniä unelmoimaan Euroopasta – ja pyrkimään saamaan muutkin unelmoimaan siitä.

Ilmaisu saattoi hymyilyttää joitakuita, mutta viesti meni perille.

Sitä samaa pyydän tänään teiltä!

Taito unelmoida – tuo hieno kyky, joka muuttaa hetkessä maailmaa – on nuoruuden etuoikeus.

Jos kuusikymmentä vuotta sitten olisi kutsuttu koolle nuoria brittejä, saksalaisia, ranskalaisia tai hollantilaisia, he olisivat unelmoineet rauhasta. Tämä unelma on nyt toteutunut.

Jos kaksikymmentä vuotta sitten nuorilta tšekeilä, unkarilaisilta, latvialaisilta tai puolalaisilta olisi kysytty, mistä he unelmoivat, he

olisivat kertoneet unelmoivansa vapaudesta, kotimaansa riippumattomuudesta ja Euroopan kahtiajaon päättymisestä. Kaikki tämä on nykyään todellisuutta.

Kertokaa meille, mistä te unelmoitte ajatellessanne seuraavia kahtakymmentä vuotta!

Kuten tiedätte, meidän on laadittava tulevaisuutta koskeva teksti, Euroopan perustuslaki tai, jos mieluummin niin halutaan sanoa, perustuslainomainen sopimus.

Auttakaa meitä löytämään tarvittava innostus sen laatimiseksi ryhtymällä meidän rinnallamme unelman toteuttajiksi!

Te olette **tulevaisuuden Euroopan kansalaisia.**

Tarttukaa kansalaisen oikeuksiin ja velvollisuuksiin jo tässä ja nyt.

Annan mielelläni puheenvuoron teille.

*

*

*

Mutta ensin pyydän teitä kuuntelemaan unionin toimielinten edustajien puheenvuorot: Euroopan parlamentti ja komissio.

Helle Thorning-Schmidt, joka on eräs nuorimmista valmistelukunnan jäsenistä, kertoo lyhyesti Tanskan puheenjohtajakaudesta.
